

ה"ת 64624/01/18 - מדינת ישראל נגד חנאוי אנדראוס, גמאל רחאל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 64624-01-18 מדינת ישראל נ' אנדראוס ואח'
תיק חיצוני: 513939/2017

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. חנאוי אנדראוס 2. גמאל רחאל

החלטה

בפני בקשה מטעם היחידה החוקרת- תחנת יבנה- להכריע בדבר זהותו של הגורם אשר לחזקתו נכון להחזיר תפוסים.

עיון בתיק החקירה מלמד כי משיב 1, מנהל מחסן של חברה המייבאת משקאות אלכוהוליים, התלונן בגין התפרצות למחסן וגניבת ארגזים ובהם משקאות אלכוהוליים יקרי ערך. לדבריו, המשקאות המיובאים ניתנים לזיהוי על פי קוד זיהוי. לאחר ההתפרצות ביצע חקירה עצמאית, גם באמצעות אחר, במטרה להתחקות אחר מקום הימצאם של בקבוקי המשקה. בעקבות חקירתו בא לכלל מסקנה כי הבקבוקים הגיעו לחזקתו של בית עסק מסוים. במהלך חקירת המשטרה נחקר באזהרה משיב 2, לאחר שנתפסו בקבוקים בבית עסקו, מכוח צו חיפוש. משיב 2 הכחיש כל קשר לעבירה וטען כי רכש את הסחורה כדין ובתום לב מצד שלישי (להלן: "האחר"). האחר אישר בחקירתו כי אכן מכר את הסחורה למשיב 2. תיק החקירה נגנז בעילה "עבריו לא נודע".

לאחר האמור פנתה המבקשת בבקשתה זו, בציינה כי מתקשה היא לקבוע מיהו בעל הרכוש ומשכך עותרת היא לזימון המשיבים לדיון, על מנת שבית המשפט יפסוק בדבר זכאות מי מהשניים בסחורה. עם קבלת הבקשה קבעתי מועד לדיון והוריתי למבקשת לזמן את המשיבים. בדיון שהתקיים ביום 8.2.18 התייצב משיב 2 וטען כי יש להשיב את הסחורה לחזקתו. משיב 1 לא התייצב לדיון ומפי נציג המבקשת נמסר כי דבר קיומו של הדיון הודע לו, אך לאחר מכן לא עלה בידי המבקשת לשוחח עימו טלפונית.

בהחלטתי מיום 15.2.18 ציינתי כי הבקשה הוגשה בטרם עת וכי אפשר וניתן היה להימנע מהגשתה, הואיל והיחידה החוקרת נמנעה מלהמשיך ולחקור, מקום בו היה עליה לעשות כן. הוריתי למבקשת להמשיך בחקירתה ולעדכן בדבר תוצאות החקירה.

המבקשת השיבה את תיק החקירה לעיוני, לאחר שנגבתה הודעה נוספת ולמעשה מבלי שהחקירה קודמה באופן ממשי. המבקשת שבה וחזרה על עמדתה לפיה החקירה מוצתה. בפנייתה מיום 4.3.18 ציינה כי מבקשת היא כי בית המשפט יקבע "דין לקביעת **בעלות** לרכוש שנתפס" (ההדגשה אינה במקור).

לאחר שבחנתי את תיק החקירה וטיעון המבקשת, מצאתי להורות כדלקמן.

ראשית דבר, יש לזכור כי קביעת בית משפט בבקשה להשבת תפוס היא לעולם החלטה זמנית, במובן זה שהנפגע מההחלטה רשאי לעתור בהליך אזרחי בו יוכיח את בעלותו בתפוס. ההחלטה בבקשה לפי סעיף 36 לפקודת סדר הדין הפלילי אינה מהווה מעשה בית-דין המכריע סופית בדבר זכויות הצדדים בתפוסים (בש"פ 2013/13 **מדינת ישראל נ' עודד גולן ואח'**, מיום 16.10.13). בנוסף, ככלל, אין בית המשפט שומע עדים וקובע ממצאי מהימנות בהליך מעין זה שבפניי. ממילא אין הוא מכריע בשאלת "בעלות", כבקשת המבקשת.

בע"א 8713/11 **משה צאיג נ' חברת ע.לזון נכסים והשקעות בע"מ** (מיום 20.8.17 - **להלן: "צאיג"**) עמד בית המשפט העליון על הקושי ותחושת אי הנוחות, באותם מקרים בהם אין מנוס ממתן הכרעה על פי נטלים. בעניין צאיג הנ"ל, נזקק בית המשפט "לדון ולהכריע בסכסוך שבו נהגו הצדדים משני עברי המתסר שלא כשורה, פעלו שלא כדין, אלו כלפי אלו וכולם כאחד כלפי הרשויות, באופן המונע בירור יעיל והולם של הסכסוך ביניהם". המדובר ב"הכרעה שאינה שלמה ומשמעותה שחקר האמת לא בהכרח בא על סיפוקו" ומכאן כי פסק הדין "במקרים חריגים אלו עשוי שלא לשקף את האמת העובדתית, אלא רק את האמת המשפטית. אולם, לעתים אין מנוס מכך" (שם, סע' 15 לחוו"ד כב' השופט דנציגר; סע' 1 לחוו"ד כב' השופט סולברג וסע' 3 לחוו"ד כב' הנשיאה לשעבר נאור).

בנסיבות החריגות שבפניי, מצאה המבקשת לסיים את חקירתה בטרם עת ולפנות לבית משפט זה בבקשה כי ימשיך מן המקום בו חדלה (תרתי משמע). אף הנחיית בית המשפט למבקשת להמשיך בחקירתה בוצעה באופן שאינו משביע רצון ולמעשה לא בוצעה באופן ממשי. משכך, בדומה לעניין צאיג, לא מונחים בפני בית המשפט כלל הנתונים הצריכים לצורך הכרעה צודקת. אין מנוס בידי אלא להכריע על יסוד החומר החסר שבפניי, בהתאם לנטלי השכנוע ונטלי הראיה הקבועים בדין. עם זאת, מטעם אלה ממש, תהא הכרעתי מסוייגת, באופן האמור להלן.

עניין לנו כאמור במתלון (משיב 1) אשר טען כי מרכולתו הגנובה הגיעה לחזקתו של החשוד (משיב 2). גניזת התיק ע"י המבקשת בעילת "עברין לא נודע" ממילא מלמדת על כי אין די ראיות כדי לבסס את החשד נגד משיב 2.

לאור האמור, יושבו התפוסים לידי משיב 2. עם זאת, בשל הטעמים המפורטים לעיל, מורה אני כי החלטתי זו תיכנס לתוקפה אך בחלוף 60 יום מעת שיובא דבר החלטתי לידיעתו של המתלון, משיב 1. כך אני מורה, על מנת לאפשר למשיב 1 - באם ימצא לנכון לעשות כן - לפעול למיצוי כל זכות המוקנית לו בדין לשם בירור המחלוקת, לרבות הגשת תובענה אזרחית שתכריע בשאלת הבעלות בתפוסים.

על המבקשת ליידע את משיב 1 כאמור. לעניין זה אין להסתפק בהודעה טלפונית. המבקשת תעדכן את משיב 1 בכתב

ובעל פה גם יחד, ותוודא מעל ומעבר לכל ספק כי הוא ולא אחר קיבל את הודעתה, כמו גם את החלטתי זו.

ככל שיחלוף מניין 60 הימים, שתחילת מנינם מיום יידוע משיב 1, מבלי שתתקבל התייחסותו של משיב 1 לאמור ולחילופין ככל שיודיע הלה כי מוותר הוא על דרישתו להשבת התפוסים, לפי המוקדם, יושבו הם לחזקת משיב 2.

העתק החלטתי זו יועבר לעיונו של רמח"ם יבנה, לשם הפקת לקחים ולשם ביצוע האמור בסיפא החלטתי גם יחד.

תיק החקירה יושב לידי נציג המבקשת בתיאום עם המזכירות.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ח, 20 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.